

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců Mgr. Davida Hipšra a JUDr. Michala Mazance, v právní věci žalobce: J. Š., zastoupen Mgr. Františkem Hendrychem, advokátem v Opavě, Masarykova 39, proti žalovanému: **Krajský úřad Olomouckého kraje**, se sídlem Jeremenkova 40a, Olomouc, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 5. 2009, čj. KUOK 50112/2009, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2009, čj. 58 Ca 35/2009 - 34,

t a k t o :

Výrok II. usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 11. 2009, čj. 58 Ca 35/2009 - 34, **se zrušuje** a věc **se vrací** v tomto rozsahu krajskému soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalovaný rozhodnutím ze dne 19. 5. 2009, čj. KUOK 50112/2009, zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Jeseník ze dne 25. 2. 2009, čj. Mj/43500/2008/ODSH-PA/Šim. Tímto rozhodnutím byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 22 odst. 1 písm. j), l) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, kterého se dopustil tím, že dne 13. 8. 2008 způsobil jako řidič osobního vozidla dopravní nehodu na místní komunikaci v katastru obce Ostružná. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou a požádal o ustanovení zástupce. Usnesením ze dne 13. 11. 2009 Krajský soud v Ostravě přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a ustanovil mu zástupce Mgr. Františka Hendrycha.

Proti usnesení brojil žalobce (stěžovatel) podáním, které označil jako kasační stížnost. Namítl, že v posuzovaném případě dochází ke střetu zájmů, jelikož ustanovený zástupce zastupuje v jiném řízení protistranu a daný spor doposud neskončil. Tato skutečnost by mohla mít vliv na výkon práce ustanoveného zástupce. Zástupce podáním ze dne 21. 12. 2009 požádal o zrušení ustanovení, neboť mu stěžovatel neposkytl ani přes opakovanou výzvu dostatečnou součinnost, aby mohl hájit jeho zájmy.

Nejvyšší správní soud posoudil kasační stížnost v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů a zkoumal přitom, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 2 a 3 s. ř. s.).

Kasační stížnost směřuje proti v pořadí druhému výroku usnesení krajského soudu, kterým byl stěžovateli ustanoven zástupce. Proti výroku o přiznání osvobození od soudních poplatků stěžovatel v kasační stížnosti ničeho neuvádí. Kasační stížnost stěžovatele časově předcházela žádosti zástupce o zrušení ustanovení. Byť lze žádost o zrušení ustanovení směřovanou soudem, který zástupce ustanovil, považovat za obecně rychlejší prostředek nápravy stavu vzájemné nedůvěry mezi zástupcem a zastoupeným, za situace, kdy stěžovatel podá kasační stížnost v souladu s poučením uvedeným v napadeném usnesení, nelze než se jí zabývat.

Stěžovatel namítl, že nechová důvěru k zástupci, který mu byl ustanoven, neboť zástupce zastupuje v souběžně probíhajícím soudním řízení protistranu. Jedním ze základních předpokladů pro poskytování právních služeb advokátem, je vzájemná, tedy oboustranná důvěra. Pokud dojde k narušení nezbytné důvěry, je to důvod pro zrušení ustanovení advokáta (srov. § 20 odst. 2 zákona č. 85/1996 Sb., o advokacii, v platném znění). Při rozhodování soudu o takové záležitosti je třeba vždy pečlivě zkoumat, zda důvody jsou dány a zda se za daným tvrzením neskrývají jiné skutečnosti (viz rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 1. 2008, čj. 8 As 43/2007 - 156, a ze dne 30. 9. 2009, čj. 1 Azs 46/2009 - 171).

V posuzované věci pociťuje stěžovatel nedůvěru v zástupce z důvodu, že daná osoba zastupuje v jiném řízení protistranu. I když z obsahu spisu není zjevné, že by zástupce svým konkrétním jednáním zavedl pochybnost, že svoje povinnosti bude vykonávat s náležitou péčí, za situace, kdy ani stěžovatel neposkytl zástupci potřebnou součinnost, lze objektivně konstatovat, že došlo ke ztrátě důvěry, na kterou se odvolávají zástupce i zastoupený a která následně zástupce vedla k podání žádosti o zrušení ustanovení. Byť proto nelze postupu krajského soudu formálně nic vytknout, usnesení o ustanovení zástupce bylo zrušeno (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2009, čj. 1 Azs 46/2009 - 171) a věc byla vrácena krajskému soudu k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). Následně rozhodně krajský soud znovu o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 27. října 2010

JUDr. Jan Passer
předseda senátu

